

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Milana Karabína a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Jany Serbovej v trestnej veci obžalovaného **Mgr. D. M. a spol.** pre trestný čin prijímania úplatku a inej nenáležitej výhody podľa § 160a ods.1 Tr. zák. č. 140/1961 Z. z. v znení neskorších predpisov a iné prerokoval na verejnom zasadnutí 13. decembra 2010 v Bratislave odvolania obžalovaných Mgr. D. M., R. S., H. B. a D. B., ktoré podali proti rozsudku Špeciálneho súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica z 22. októbra 2008, sp. zn. BB-3 Tš 25/2006, a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 319 Tr. por. odvolania obžalovaných Mgr. D. M., R. S., H. B. a D. B. **s a z a m i e t a j ú.**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Špeciálneho súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica, z 22. októbra 2008, sp. zn. BB-3 Tš 25/2006, bol obžalovaný Mgr. D. M. uznaný za vinného v bodoch I. a II. rozsudku z trestného činu prijímania úplatku a inej nenáležitej výhody podľa § 160a ods. 1 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005 a pre pomoc k trestnému činu prijímania úplatku a inej nenáležitej výhody podľa § 10 ods. 1 písm. c/, § 160a ods. 1, ods. 2 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005,

obžalovaný R. S. bol uznaný za vinného v bode III. rozsudku z trestného činu podplácania podľa § 161a ods. 1, ods. 2 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005,

obžalovaní H. B. a D. B. boli uznaní za vinných v bode IV. rozsudku z trestného činu podplácania, spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2, § 161a ods. 1, ods. 2 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005, všetci na skutkovom základe, že

obžalovaný Mgr. D. M.**I.**

obž. Mgr. D. M. ako obhajca obvinených S. S., nar. X.. S. X., bytom B., ul. M. B. X., a P. S., nar. X.. S. X., bytom B., ul. S. X., stíhaných vyšetrovateľom Odboru boja proti organizovanej kriminalite Stred pod ČVS: PPZ-26/BOK-S-I-2004 za trestný čin výtržníctva a trestný čin vydierania po tom, čo boli obaja obvinení vzatí do väzby uznesením Okresného súdu v Brezne č. Tp 58/04 zo dňa 2. októbra 2004, dohodol so sudcom Krajského súdu Banská Bystrica JUDr. M. M., nar. X.. M. X. v P., naposledy bytom B. B., M. C. X./X. (zomrel 3. novembra 2005), že za úplatok, s ktorým sa rozdelia, sudca prepustí obvinených z väzby na slobodu, na základe čoho

1/ v presne nezistenej dobe od 2. októbra 2004 do 10. októbra 2004 obž. Mgr. D. M. pri návšteve P. S. v priestoroch ÚVV Banská Bystrica požiadal tohto o úplatok vo výške 200 000 Sk za to, že vybaví na Krajskom súde v Banskej Bystrici, aby pri rozhodovaní o sťažnosti obvineného proti uzneseniu Okresného súdu Brezno, ktorým bol obvinený vzatý do väzby, sudca Krajského súdu vyhovel jeho sťažnosti a prepustil ho z väzby na slobodu. Po prísľube P. S., že požadovaný úplatok bude vyplatený, sudca JUDr. M. M. dňa 2. novembra 2004 vo svojej kancelárii v budove Krajského súdu Banská Bystrica požiadal ďalšieho nestotožneného sudcu príslušného senátu Krajského súdu Banská Bystrica, aby tento prepustil P. S. na slobodu a po vyplatení úplatku obž. R. S. dňa 7. novembra 2004 bol P. S. uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. 3 Tpo 108/04 zo dňa 10. novembra 2004 prepustený z väzby na slobodu,

2/ dňa 10. novembra 2004 v priestoroch ÚVV Banská Bystrica pri návšteve S. S. vyžiadal od neho obž. Mgr. D. M. úplatok vo výške 300 000 Sk, za čo mu prísľúbil, že keď si podá žiadosť o prepustenie z väzby, vybaví mu na Krajskom súde v Banskej Bystrici jeho prepustenie na slobodu, s čím S. S. súhlasil; po prísľube zo strany S. S., že úplatok vyplatí, obž. Mgr. D. M. sa stretol so sudcom JUDr. M. M., ktorému potvrdil prísľúbený úplatok zo strany S. S. a následne po vyplatení požadovanej sumy rodinnými príslušníkmi S. S. dňa 27. decembra 2004 obž. Mgr. D. M., ktorý časť z úplatku následne dňa 28. decembra 2004 odovzdal JUDr. M. M., ktorý

po tom, čo žiadosť o prepustenie na slobodu bola S. S. uznesením Okresného súdu Brezno č. Tp 58/04 zo dňa 5. januára 2005 zamietnutá, vybavil, že Krajský súd Banská Bystrica dňa 2. februára 2005 uznesením č. 3Tpo 7/05 vyhovel sťažnosti S. S. proti uzneseniu Okresného súdu a prepustil ho z väzby na slobodu,

II.

po tom, čo sa obž. Mgr. D. M. dohodol so sudcom Krajského súdu v Banskej Bystrici JUDr. M. M., nar. X. M. X. v P., naposledy bytom B. B., M. C. X./X. (zomrel 3. novembra 2005), že za úplatok, o ktorý sa rozdelia, sudca prepustí v jemu pridelenej trestnej veci vedenej na Krajskom súde v Banskej Bystrici proti obžalovaným M. K. a spol. (vyšetrovací spis KR PZ ÚJaKP Žilina č. ČVS: KUJP-108/OVVK-2002) obvinených I. B., nar. X.. A. X., bytom L. J. č. X., N. B., nar. X.. D. X., bytom L. H., ul. Š. X./X. a M. K., nar. X.. A. X., bytom B. č. X., okr. L. M., z väzby na slobodu, na základe čoho

1/ v presne nezistenej dobe najneskôr pri osobnom stretnutí dňa 8. júla 2005 na nezistenom mieste požiadal obž. Mgr. D. M. obž. H. B. o úplatok v presne nezistenej výške, za čo mu prisľúbil, že vybaví na Krajskom súde v Banskej Bystrici prepustenie z väzby jeho syna N. B., s čím obž. H. B. súhlasil. Následne dňa 1. októbra 2005 v Brezne v hoteli Ďumbier obž. D. B., manželka obž. H. B., pri osobnom stretnutí odovzdala požadovaný úplatok v bielej obálke obž. Mgr. D. M.,

2/ v presne nezistenej dobe v lete 2005 najneskôr do 8. júla 2005 obž. Mgr. D. M. pri osobnom stretnutí na nezistenom mieste požiadal M. M., nar. X.. A. X., bytom L. M., ul. P. X./X., aby kontaktoval rodinných príslušníkov obžalovaného I. B. a ponúkol im možnosť, že za úplatok vo výške 200 000 Sk vybaví na Krajskom súde v Banskej Bystrici prepustenie obžalovaného z väzby, čo M. M. aj urobil a pri viacerých osobných aj telefonických kontaktoch žiadal pre obž. Mgr. D. M. vyplatenie tejto sumy, avšak k vyplateniu úplatku zo strany rodinných príslušníkov I. B. pre obž. Mgr. D. M. nedošlo,

3/ v presne nezistenej dobe v mesiaci júl 2005 pri osobnom stretnutí pri motoreste T. v obci L. požiadal obž. Mgr. D. M. E. K., nar. X.. D. X., bytom B. X. o finančnú hotovosť vo výške 400 000 Sk,

za čo prisľúbil, že vybaví na Krajskom súde v Banskej Bystrici prepustenie z väzby jej manžela M. K., s čím Ľ. K. súhlasila. Následne dňa 16. júla 2005 v obci L. na parkovisku pri motoreste T. Ľ. K. pri osobnom stretnutí odovzdala požadovaný úplatok obž. Mgr. D. M.,

obžalovaný R. S.

III.

po tom, čo sa obž. Mgr. D. M. ako obhajca obvineného P. S., nar. X. S. X., bytom B., ul. S. X., stíhaného vyšetrovateľom Odboru boja proti organizovanej kriminalite Stred pod ČVS: PPZ-26/BOK-S-I-2004 za trestný čin výtržníctva a trestný čin vydierania po tom, čo bol obvinený P. S. vzatý do väzby uznesením Okresného súdu v Brezne č. Tp 58/04 zo dňa 2. októbra 2004 dohodol so sudcom Krajského súdu Banská Bystrica JUDr. M. M., nar.X. M. X. vP., naposledy bytom B. B., M. C. X./X. (zomrel 3. novembra 2005), že za úplatok, s ktorým sa rozdelia, sudca prepustí obvinených z väzby na slobodu, na základe čoho v presne nezistenej dobe od 2. októbra 2004 do 10. októbra 2004 obž. Mgr. D. M. na presne nezistenom mieste kontaktoval obž. R. S., ktorého požiadal o úplatok vo výške 200 000 Sk za to, že vybaví na Krajskom súde v Banskej Bystrici, aby pri rozhodovaní o sťažnosti obvineného proti uzneseniu Okresného súdu Brezno, ktorým bol obvinený vzatý do väzby, sudca Krajského súdu vyhovel jeho sťažnosti a prepustil ho z väzby na slobodu. Po prisľube obž. R. S., že požadovaný úplatok bude vyplatený, sudca JUDr. M. M. dňa 2. novembra 2004 vo svojej kancelárii v budove Krajského súdu v Banskej Bystrici požiadal ďalšieho nestotožneného sudcu príslušného senátu Krajského súdu v Banskej Bystrici, aby tento prepustil P. S. na slobodu a dňa 7. novembra 2004 obž. R. S. odovzdal vyžadovaný úplatok obž. Mgr. D. M., po čom bol P. S. uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. 3 Tpo 108/04 zo dňa 10. novembra 2004 prepustený z väzby na slobodu,

obžalovaní H. B. a D. B.

IV.

po tom, čo sa obž. Mgr. D. M. ako obhajca obžalovaného N. B. dohodol so sudcom Krajského súdu Banská Bystrica JUDr. M. M., nar. X.. M. X. v P., naposledy bytom B. B., M. C. X./X. (zomrel 3. novembra 2005), že za úplatok, o ktorý sa rozdelia, sudca prepustí v jemu pridelenej trestnej veci vedenej na Krajskom súde v Banskej Bystrici proti obžalovaným M. K. a spol. (vyšetrovací spis KR PZ ÚJaKP Žilina č. ČVS: KUJP-108/OVVK-2002) obžalovaného N. B., nar. X.. D. X., bytom L. H., ul. Š. X./X. z väzby na slobodu, na základe čoho v presne nezistenej dobe najneskôr pri osobnom stretnutí dňa 8. júla 2005 na nezistenom mieste požiadal obž. Mgr. D. M. obž. H. B. a obž. D. B.

o úplatok v presne nezistenej výške, za čo im prisľúbil, že vybaví na Krajskom súde v Banskej Bystrici prepustenie z väzby N. B., s čím menovaní súhlasili a pri stretnutí dňa 1. októbra 2005 v Brezne v hoteli Ďumbier obž. D. B. odovzdala požadovaný úplatok v bielej obálke obž. Mgr. D. M..

Za to im boli uložené nasledovné tresty:

obžalovanému Mgr. D. M. podľa § 160a ods. 2, § 35 ods.2 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody v trvaní osem rokov, na výkon ktorého bol podľa § 39a ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradený do I. nápravnovúchovnej skupiny.

Podľa § 53 ods. 1 Tr. zák. mu bol uložený aj peňažný trest vo výmere 500 000 Sk (16 596,96 eur). Pre prípad úmyselného zmarenia výkonu peňažného trestu mu bol podľa § 54 ods. 3 Tr. zák. uložený náhradný trest odňatia slobody v trvaní jedného roka,

obžalovaným R. S., H. a D. B. boli uložené tresty, každému samostatne, podľa § 161a ods. 2 Tr. zák. v trvaní dva roky, na výkon ktorých boli všetci traja podľa § 39a ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradení do prvej nápravnovúchovnej skupiny.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej lehote odvolania všetci štyria obžalovaní, ktoré i podrobne písomne odôvodnili prostredníctvom svojich obhajcov.

Obžalovaný Mgr. D. M. v písomných dôvodoch odvolania uviedol, že súd I. stupňa pri hodnotení vykonaných dôkazov, vychádzal z dôkazov získaných v rámci prípravného konania nezákonným spôsobom. Ide o svedkov K., o výsluchoch týchto svedkov obhajoba nebola upovedomená. Vyslovil názor, že na svedkov, počas ich výsluchu

v neprítomnosti obhajcov obžalovaných, bol vyvíjaný tlak, výpovede boli vedené tendenčne tak, aby boli v súlade so vzneseným obvinením.

Pri uznaní viny skutku ustáleného v bode I. 1/ súd nevychádzal z objektívne zisteného skutkového stavu veci. Zdôraznil, že on poprel, že by prevzal peniaze ako úplatok za prepustenie P. S. z väzby a tiež R. i P. S. popreli akékoľvek nezákonné postupy v tejto súvislosti. Svedecká výpoveď svedka S. S. je nepravdivá a účelová, vedená snahou získať výhody a beztrestnosť v iných trestných veciach odmenou za jeho usvedčenie. Poukázal na znalecký posudok vypracovaný v inej trestnej veci vo vzťahu k svedkovi S., z ktorého vyplýva, že tento svedok využíva iné osoby, manipuluje s nimi, v snahe získať výhody. Namietal, že prvostupňový súd sa s týmto znaleckým posudkom, ktorý priložil aj k písomným dôvodom odvolania, ale ktorý už je súčasťou spisu, vôbec nezaoberal.

Aj pri uznaní viny v bode I. 2/ súd vychádzal len z výpovede svedka S.. Jeho prepustenie z väzby nevybavoval, o čom svedčí aj fakt, že svedok S. si žiadosť o prepustenie z väzby písal sám. Podľa tvrdení tohto svedka mu mal povedať, že o väzbe bude rozhodovať sudca M. M., čo sa nezakladalo na pravde Prvostupňový súd aj v tejto časti vyhodnocoval vykonané dôkazy len v neprospech obžalovaného a tak sa vysporiadal aj s výpoveďami svedkov N. a D. S..

Vo vzťahu ku skutkom ustáleným v bode II. 1/, 2/, 3/ konštatoval, že v prípade skutku v bode 1/, nebol okrem výpovede utajeného svedka č. 2 produkovaný žiadny dôkaz, ktorý by ho usvedčoval. Obžalovaný priznal, že od spoluobžalovanej D. B. prevzal peniaze, ale išlo o odmenu za právne služby, finančná hotovosť nebola úplatkom za prepustenie z väzby N. B..

Vo vzťahu ku skutku II. 2/ namietal, že jeho vina bola ustálená len na základe výpovede svedka M. M., ktorá však bola vyvrátená výpoveďami svedkov I. B. a M. B.

Spáchanie skutku v bode II. 3/ mal prvostupňový súd za preukázané na základe výpovedí svedkov K.. Namietal, že tieto dôkazy boli zadovážené nezákonným postupom a zo strany súdu došlo k hrubému porušeniu práva obžalovaného na obhajobu.

S poukazom na všetky tieto skutočnosti navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil vo výroku o vine i treste a vrátil vec súdu I. stupňa s tým, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Obžalovaný R. S. v písomných dôvodoch odvolania uviedol, že rozsudok považuje za nezákonný a nespravodlivý. Vyslovil názor, že hlavnou zásadou konajúceho sudcu bola zásada v pochybnostiach v neprospech obžalovaného, ktorú presadzoval v priebehu pojednávania a riadil sa ňou i pri rozhodovaní o vine. Poukázal na to, že z poskytnutia úplatku ho usvedčuje iba svedok S. S.. Súčasťou spisu sú listinné dôkazy preukazujúce nehodnovernosť tohto svedka a jeho úmysel poskytnúť krivé svedecké výpovede za cenu, že mu budú v jeho trestných veciach poskytované výhody. Súd sa nezaoberal skutočnosťou, že tento svedok je sám stíhaný za najťažšie úmyselné trestné činy. Vzhľadom na absenciu usvedčujúcich dôkazov žiadal, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a spod obžaloby ho oslobodil. V prípade, ak by po zrušení rozsudku odvolací súd vec vrátil súdu I. stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie, žiadal, aby vec bola prikázaná na prejednanie a rozhodnutie inému samosudcovi.

Obžalovaní H. B. a D. B. odôvodnili podané odvolania dvomi písomnými podaniami, a to jednak prostredníctvom obhajcu JUDr. J. B., PhD. a jednak prostredníctvom obhajcu V. F.. V oboch písomných podaniach sa domáhajú, aby bol prvostupňový rozsudok zrušený a aby boli postupom podľa § 285 písm. a/ Tr. por. spod obžaloby oslobodení, alternatívne, aby bola vec vrátená súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie. Dôvodili tým, že dokazovaním sa nepodarilo preukázať čas, kedy mal spoluobžalovaný Mgr. M. navádzať obžalovaných na spáchanie trestného činu, miesto, kde mal byť skutok spáchaný, výšku údajného úplatku a vedomosť oboch obžalovaných, že nimi odovzdaná finančná hotovosť, ktorú oni považovali za odmenu za poskytnuté advokátske služby, by mala mať iný účel – úplatok za prepustenie ich syna z väzby. Namietali tiež, že súd vyhodnotil výpoveď utajeného svedka č. 2 ako vierohodnú, hoci iné dôkazy jej hodnovernosť vyvrátili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe podaných odvolaní primárne zistil, že nie je daný dôvod pre ich zamietnutie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. (odvolania boli podané včas a oprávnenými osobami) a nie je ani daný dôvod pre zrušenie rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preto postupom podľa § 317 ods.1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolania,

ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že podané odvolania nie sú dôvodné

Po preskúmaní obsahu predloženého spisového materiálu odvolací súd zistil, že orgány činné v trestnom konaní postupovali tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie, § 2 ods. 10 Tr. por.

Všetky dôkazy boli získané zákonným spôsobom a súd ich hodnotil jednotlivo i v ich súhrne, podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu, riadiac sa pri tom ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por.

V súlade s ustanovením § 168 ods.1 Tr. por. prvostupňový súd dôkladne v dôvodoch rozsudku vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaného dokazovania. Z odôvodnenia je zrejmé ako sa súd vyrovnal s obhajobou obžalovaných a tiež, akými právnymi úvahami sa súd spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a uložených trestov. S dôvodmi rozsudku súdu I. stupňa sa odvolací súd stotožnil

Obžalovaný Mgr. D. M. spáchanie žalovanej trestnej činnosti ustálenej v jednotlivých skutkoch prvostupňového rozsudku poprel. Vo všeobecnosti na svoju obhajobu uvádzal, že pokiaľ aj prevzal od spoluobžalovaných nejaké finančné prostriedky, vždy sa jednalo o legálne platby za poskytnutú odbornú pomoc advokáta. Nikdy nikomu nevybavoval prepustenie z väzby na slobodu a ani už zosnulému sudcovu JUDr. M. M. v tejto súvislosti žiadne finančné prostriedky neodovzdal. Pokiaľ ho niekto usvedčuje, napr. svedok S., utajený svedok č. 2 a pod., jedná sa o účelové a vykonštruované svedectvá.

Aj napriek takýmto obhajobným prednesom mal odvolací súd vinu obžalovaného, na základe všetkých v konaní produkovaných dôkazov, ktoré bolo potrebné hodnotiť vo vzájomných súvislostiach, za preukázanú.

Pokiaľ ide o skutky ustálené v bode I. 1/ a v bode III. rozsudku – prepustenie P. S. z väzby, okrem obžalovaného Mgr. M. aj spoluobžalovaný R. S. i svedok P. S. vo svojich

výpovediach, napokon očakávane a logicky, popreli akékoľvek nezákonné postupy z ich strany vo vzťahu k prepusteniu P. S. z väzby.

Na druhej strane z výpovede svedka S. S. vyplýva, že sám obžalovaný Mgr. M. mu povedal, že sa vybavuje prepustenie P. S. z väzby, že mu dal za to 200 000 Sk, a teda bude prepustený. Vypovedal tiež, že túto informáciu mu potvrdil aj samotný P. S..

Vo vzťahu k týmto dvom skutkom a týmto dvom obžalovaným boli produkované dve skupiny dôkazov a úlohou súdu bolo posúdiť, ktorá z nich je vierohodná.

Výpovedi svedka S. S. korešpondujú listinné dôkazy, ktoré sú súčasťou spisu a jedná sa o prepisy telefonických hovorov a záznamov. Prvostupňový súd sa nimi v dôvodoch svojho rozhodnutia podrobne zaoberal, uviedol aj čísla listov na ktorých sú v spise zadokumentované, preto odvolací súd poukáže len na niektoré najzávažnejšie.

Z telefonického rozhovoru obžalovaného Mgr. M. s osobou ustálenou ako J. vyplýva, že obžalovaný konkrétne označuje, že sa jedná o nejakého S., že dačo mal so S. a ďalej hovorí, J. takto, keby si pustil S., bude na pivo, myslím si, že by to bolo celkom zaujímavé, keby sa dalo tak to zruš, skús zapracovať.

Vo vzťahu k obžalovanému R. S. a jeho kontaktu s obžalovaným Mgr. M. zas odvolací súd poukazuje na telefonické záznamy hovorov medzi týmito obžalovanými v čase, keď bol prepustený P. S.. Obžalovaný R. S. sa informoval práve u obžalovaného Mgr. M., či už bol jeho brat prepustený a dokonca urgoval jeho prepustenie, keď čakal pred väznicou. Obžalovaný Mgr. M. mu objasňoval, aký je postup pri prepúšťaní osôb z väzby (treba napísať uznesenie a pod.) a žiadal ho, aby bol trpezlivý. Naviac, neskôr v ďalšom telefonickom hovore si Mgr. M. u obžalovaného R. S. overoval, či sa dočkal prepustenia brata a dohovára si s ním stretnutie, keď sa zotaví.

Tieto dôkazy, v kontexte s výpoveďou svedka S. S., vyvrátili obhajobu oboch obžalovaných a ich vinu nespochybniteľne preukázali.

Spáchanie skutku ustáleného v bode I. 2/ – prepustenie svedka S. S. z väzby – obžalovaný M. poprel. Jeho vina však aj podľa názoru odvolacieho súdu bola

nespochybniteľne preukázaná výpoveďou svedka S. S., ktorý v prípravnom konaní i na hlavnom pojednávaní veľmi podrobne popísal okolnosti svojho prepustenia z väzby a účasť obžalovaného Mgr. M. na tomto prepustení. Aj keď obžalovaný spochybňoval vierohodnosť tohto svedka charakterom jeho osoby, ktorá je sama trestne stíhaná pre závažnú trestnú činnosť a jeho usvedčuje len pre poskytované výhody v iných jeho trestných veciach, ani odvolací súd nezistil dôvod tomuto svedkovi neveriť. Jeho výpovedi totiž korešpondujú výpovede svedkov N. S. a D. S.. Najmä svedok N. S. popísal okolnosti vyžiadania si sumy 300 000 Sk slúžiacej ako úplatok za prepustenie S. S. (lístok napísaný S. z väzby) presne tak, ako to vo výpovedi uviedol svedok S. S..

Odvolací súd sa stotožňuje s názorom prvostupňovým súdom, že samotná okolnosť, že svedok S. je trestne stíhaný ešte automaticky neznamená, že vypovedá nepravdivo. Jeho usvedčujúca výpoveď totiž nie je osihotená, ale korešponduje aj s ostatnými vykonanými dôkazmi.

K obhajobnému tvrdeniu obžalovaného, že svedok S. S., podľa vyšetrenia znalca prof. PhDr. A. H., CSc., je osobou, ktorá nemá zábrany využívať druhých vo svoj prospech a manipulovať s nimi, za účelom získania neoprávnených výhod, je potrebné uviesť, že znalec tieto závery uviedol v rámci hodnotenia špecifickej vierohodnosti a konštatoval, že všeobecne ľudia s dissociálnou poruchou osobnosti majú takéto tendencie, ale zároveň uviedol aj to, že pravdivosť konkrétnej výpovede tohto svedka je vecou hodnotenia dôkazov súdom a nie je v kompetencii znalca. Oba konajúce súdy v posudzovanom prípade z dôvodov uvedených vyššie, túto konkrétnu výpoveď svedka S. vyhodnotili ako pravdivú. Pre úplnosť je potrebné uviesť aj to, že znalec H. vo vzťahu k tomuto svedkovi konštatoval, že neboli u neho zistené poruchy kognitívnych schopností, či osobnosti, ktoré by sa prejavovali abnormálnym sklonom ku skresľovaniu výpovede, konfabuláciám, či chorobnému si vymýšľaniu.

Ako už bolo spomenuté vyššie obžalovaní Mgr. D. M., H. B. a D. B. popreli spáchanie skutkov ustálených v bodoch II. 1/ a IV. rozsudku – prepustenie N. B. z väzby.

Aj vo vzťahu k týmto dvom skutkom boli produkované dve skupiny dôkazov. Na jednej strane sú to výpovede obžalovaných a svedkov, ich rodinných príslušníkov N. a F. B.. Títo zhodne tvrdia, že pokiaľ poskytli obžalovanému Mgr. M. peniaze, jednalo sa o platbu

za právne zastupovanie, nevyvíjali žiadne protizákonné aktivity súvisiace s prepustením N. B. z väzby.

Na druhej strane je v spise i v jeho utajenej prílohe zadokumentovaná výpoveď utajeného svedka č. 2, ktorý svojou výpoveďou obžalovaných usvedčuje. Aj odvolací súd sa s touto výpoveďou podrobne oboznámil a tiež nezistil dôvod tejto svedeckej výpovedi neveriť. Dôkaz bol zadovážený zákonným spôsobom, je aj podľa odvolacieho súdu z hľadiska posúdenia jeho hodnovernosti takej kvality, že aj v tomto prípade mal vinu obžalovaných za preukázanú.

Spáchanie skutku ustáleného v bode II. 2/ – prepustenie trestne stíhanej osoby I. B., obžalovaný Mgr. M. taktiež poprel. Napriek tejto skutočnosti, aj v tomto prípade aj odvolací súd vinu obžalovaného mal za dostatočne preukázanú. Vychádzal z jednoznačne usvedčujúcej výpovede svedka M. M., ktorej korešpondujú aj výpovede svedkov M. B. a I. B.. V kontexte týchto svedeckých výpovedí sú aj odposluchy telefonických hovorov, ktoré sú zadokumentované v spise

Pre posúdenie viny obžalovaného je irelevantné, či aj svedok M. chcel profitovať na prepustení I. B. z väzby, alebo to robil pre neho nezištne ako pre kamaráta.

Vinu obžalovaného Mgr. M. mal odvolací súd za preukázanú aj v prípade skutku ustáleného v bode II. 3/ rozsudku – prepustenie M. K. z väzby. Napriek skutočnosti, že spáchanie aj tohto skutku obžalovaný poprel, súd vychádzal najmä z výpovede svedkyne Ľ. K., ktorá obžalovanému odovzdala 400 000 Sk. Zo spôsobu akým boli obžalovanému peniaze odovzdávané, že svedkyňa nedostala žiadne potvrdenie o prevzatí peňazí, že nepodpisovala plnú moc pre obžalovaného ako pre splnomocneného obhajcu svojho manžela, že nemala ani telefonický kontakt na údajného obhajcu svojho manžela a pod., ani odvolací súd neuveril tvrdeniu obžalovaného, že predmetná finančná čiastka predstavovala zálohu za poskytované právne služby. Svedkyňa tiež vypovedala, že obžalovaný H. B. jej po čase vrátil 200 000 Sk so slovami, že prepustenie jej manžela z väzby sa nedá vybaviť a zvyšné peniaze jej obžalovaný M. vráti do mája 2006. Aj z tejto časti výpovede je zrejmé aký účel mali peniaze, ktoré obžalovanému odovzdala.

Za účelom preskúmania zákonnosti získania výpovede svedkyne L. K. prvostupňový súd na hlavnom pojednávaní vypočul vyšetrovateľov, ktorí realizovali zadokumentovanie tohto dôkazu a aj odvolací súd na základe toho konštatuje, že dôkaz bol zadovážený zákonným spôsobom. Žiadny nátlak vyvíjaný na svedkyňu, resp. tendenčne vedený výsluch, ako to uvádza v dôvodoch odvolania obžalovaný, zistený nebol.

Vychádzajúc z výsledkov vykonaného dokazovania aj odvolací súd sa stotožňuje s názorom prvostupňového súdu, že obžalovaný Mgr. D. M. svojim konaním, teda tým, že v súvislosti s obstarávaním veci všeobecného záujmu žiadal a aj prijal úplatok za to, že vybaví prepustenie trestne stíhaných osôb z väzby, naplnil pojmové znaky skutkovej podstaty trestného činu prijímania úplatku a inej nenáležitej výhody podľa § 160a ods. 1 Tr. zák. Tým, že žiadal finančné prostriedky od spoluobžalovaných slúžiace ako úplatok pre verejného činiteľa, aby dosiahol prepustenie iných osôb z väzby dopustil sa tohto trestného činu aj podľa ods. 2, v štádiu pomoci podľa § 10 ods. 1 písm. c/ Tr. zák.

Obžalovaní R. S., D. a H. B. tým, že poskytli finančné prostriedky slúžiace ako úplatok za prepustenie iných osôb z väzby na slobodu, dopustili sa trestného činu podplácania podľa § 161a ods. 1, ods. 2 Tr. zák.

Pri rozhodovaní o trestoch prvostupňový súd dôsledne zvažoval všetky kritériá významné pre voľbu druhu trestov a ich výmery a podiel jednotlivých obžalovaných na páchaní žalovanej trestnej činnosti a tak im uložil správne diferencované tresty, ktoré i odvolací súd považuje za zákonné a primerané pre splnenie zákonom požadovaného účelu trestu.

Obžalovanému Mgr. M. trest ukladal ako trest úhrnný, v zmysle ustanovenia § 35 ods. 2 Tr. zák. v sadzbe upravenej postupom uvedeným v tomto ustanovení. Prvostupňový súd podrobne objasnil v dôvodoch rozhodnutia, že v prípade tohto obžalovaného bolo potrebné voliť výmeru trestu v rámci trestnej sadzby šesť rokov a desať mesiacov až desať rokov a desať mesiacov. Trest uložený vo výmere osem rokov, s poukazom na rozsah spáchanej trestnej činnosti a hlavne jej vysokú spoločenskú nebezpečnosť, preto považoval za primeraný i odvolací súd.

Aj v prípade ostatných obžalovaných P. S., H. a D. B. prvostupňový súd v súlade so zákonom uložil tresty nepodmienečné, a to práve s ohľadom na vysokú spoločenskú nebezpečnosť konania týchto obžalovaných.

Ani jeden z obžalovaných doposiaľ neboli vo výkone trestu odňatia slobody, preto pre výkon teraz uložených trestov boli v súlade s ustanovením § 39a ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradení do prvej nápravno-výchovnej skupiny.

V súlade so zákonom prvostupňový súd uložil obžalovanému Mgr. D. M. aj peňažný trest, pretože páchal úmyselnú trestnú činnosť vedený motívom získať majetkový prospech. Pre prípad úmyselného zmarenia výkonu peňažného trestu súd správne stanovil i náhradný trest odňatia slobody.

Odvolačí súd nezistil dôvod pre zmenu prvostupňového rozhodnutia v žiadnom smere, prvostupňový rozsudok považuje za zákonný a správny, a preto postupom podľa § 319 Tr. por. podané odvolania ako nedôvodné zamietol.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.

V Bratislave 13. decembra 2010

JUDr. Milan K a r a b í n, v. r.
predseda senátu

Vypracovala: JUDr. Jana Serbová

Za správnosť vyhotovenia: Monika Ivančíková